

РЕШЕНИЕ

№ 26547

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10758** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Д. Х., роден на 01. 01. 2010 г., гражданин на С., със съдебен адрес: С., [улица], [жилищен адрес] вх. „Д“, ет. 3, ап. 9, чрез адв. Д., срещу Решение № 10501 / 03. 10. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Излага съображения, че не е взет предвид уязвимия му статут, тъй като е непридружен непълнолетен. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 7259 / 27. 06. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 1121 / 02. 07. 2024 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят М. Д. Х., роден на 01. 01. 2010 г., гражданин на С., пол – мъжки, религия – мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение - неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен

статут.

С жалбоподателят, е проведено интервю, за което е съставен протокол от 30. 07. 2024 г., подписан от чужденеца, преводач, интервюиращия орган, както и от процесуален представител. В проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че е напуснал С., защото там не може да се живее, няма нормални условия за живот, както и защото има война, като лично е ставал свидетел на военни действия.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят чрез адвокат, определен от председателя на Националното бюро за правна помощ, моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 15. 10. 2024 г., а жалбата е депозирана на 25. 10. 2024 г., в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. Д. Х. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които М. Д. Х. е напуснал С. се основават най-вече на това, че в страната няма нормални условия за живот и има война. По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

От друга страна, съдът намира, че неправилно е отказан хуманитарен статут на жалбоподателя.

Видно е, че от страна на административния орган е изследвана обстановката в С. на база на представената справка вх. № ЦУ-1852 / 27. 08. 2024 г. на дирекция „Международна дейност”, като се приема, че макар обстановката в Х., откъдето да идва жалбоподателят да е нестабилна, наличието на безогледно насилие не е изключително.

Съдът намира така изложените доводи за несъстоятелни.

Видно от наличната по преписката справка, както и от представената в съдебното заседание справка вх. № ЦУ-02-109 / 29. 11. 2024 г. на дирекция „Международна дейност” обстановката в С. категорично сочи за гражданска война. Посочени са случаи на изтезания и безогледно насилие, както от страна на официалните власти, така и от опозиционните групировки. Фронтовите линии са повече или по-малко консолидирани, като има установени сфери на влияние, но към края на 2021 г. повече

от половината от предвоенното население в С. е разселено. Изрично и в решението се сочи, че в обл. Х. за период по-малък от година са станали 1 104 свързани със сигурността инциденти, от които 551 са определени като битки, 686 експлозии, а 467 са определени като насилие срещу цивилни.

Безспорно се сочи, че обстановката по сигурността в С. е достигнала прага на всеобхватно насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт, преминал в гражданска война.

С оглед на тежките и широко разпространени нарушения на правата на човека и продължаващите въоръжени конфликти и несигурност в С., съдът счита, че за жалбоподателя са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут.

Въпреки това, административния орган е приел молбата за международна закрила за неоснователна, тъй като молителят самоволно е напуснал център за настаняване, като новия му адрес е неизвестен, което сочело за нежелание за довършване на процедурата.

В чл. 15 от ЗУБ са регламентирани няколко хипотези, при които производството по предоставяне на международна закрила се прекратява, като в тях се включва и самоволното напускане на адреса. В случая, при наличието на законовите предпоставки е следвало производството да се прекрати, а не да се отхвърля молбата за закрила, тъй като по същество се преценяват други обстоятелства и които в случая категорично сочат основателност на молбата.

Освен това следва да се вземе също така предвид, че жалбоподателят е непридружен непълнолетен, поради което същият като част от уязвима група, в още по-голяма степен отговаря на предпоставките да получи закрила. В конкретния случай, не са взети предвид висшите интереси на детето, доколкото жалбоподателят е непридружен непълнолетен, като в случая неговото уязвимо положение е обсъдено само формално. Изложените доводи, че завръщането му в Х. ще позволи да поддържа връзка с роднините си, не държи сметка за насилието над цивилни, както и факта, че детето е било свидетел на случващи се около него военни действия.

По изложените съображения съдът намира, че на М. Д. Х., следва да бъде признат хуманитарен статут на бежанец, поради наличието на доказани предпоставки за това. Делото трябва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне, при съобразяване с развитите по-горе правни съображения, във връзка с установените фактически обстоятелства, както и с целта на Закона за убежището и бежанците и основните принципи, залегнали в АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. Д. Х., роден на 01. 01. 2010 г., гражданин на С., Решение № 10501 / 03. 10. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне на хуманитарен статут и ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Х., срещу Решение № 10501 / 03. 10. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: